

ὀροθέσιον.

Прѣдѣврѣчѣю, εσην. προμνη-
στεύομαι.

Прѣдѣврѣчѣю, εσην. προγυμνά-
ζω. Σμεσ. καὶ παθ.-εσ.-μαι.

Прѣдѣврѣчѣю, εσην. προκαθαί-
ρω, προαγνεύω.

Прѣжде. ἐπίρ. πρίν, τὸ πρίν,
πρώην, πρότερον, πρό. Прѣ-
жде дѣже не. ὅρα ἐν τῷ δѣ-
же. (ἀπαντᾶται καὶ μόνον,
прѣжде дѣже, ἄνευ τοῦ ἀρ-
νητικῆς, не, μετὰ ῥημάτων.
οἶον· Γενέσ. 2. 5. прѣжде
дѣже быти, πρὸ τοῦ γενέ-
σθαι· καὶ, прѣжде дѣже про-
зѣвѣдѣти, πρὸ τοῦ ἀνατεῖ-
λαι. ἀλλὰ τοῦτο ἢ ἐστὶν
ἀπομίμημα τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης, τῆς μὴ χρωμένης
ἐν τῷ αὐτῇ ἐκφράσει τῷ ἀρ-
νητικῷ μορίῳ [οὐ ἢ μὴ], ἢ
σπάνιον, συνηθεσέρας οὔσης
τῆς φράσεως, прѣжде дѣже
не). Прѣжде неже. πρίν ἢ,
πρινή. = прѣжде дѣже не.
Прѣжде же, μετὰ ἀπα-
ρεμφ. = прѣжде неже = прѣжде
дѣже не. (ψαλμ. 57). Прѣ-
жде речѣнный. = прѣдречѣ-
нный.

Прѣждевѣвѣшій, λλ, εε. μτχ.
(χρ. ἄορ.) προγενόμενος, προ-
γεγονώς, προῦπάρξας, προ-
χρηματίσας (ἢ πρώην χρη-
ματίσας), προῦποςάς. 2) προ-
κάτοχος. (σημείωσαι, ὅτι
τὸ ῥῆμα αὐτῆς γράφεται κε-
χωρισμένον τοῦ ἐπιρῥήματ.
οὔτω· прѣжде вѣвѣю, прѣ-
жде же емь, καθ' οὐλους τοὺς
χρόνους καὶ ἐγκλίσεις, ὅθεν
καὶ αἱ μετοχαὶ αὐτοῦ ὀρθό-
τερον γράφονται ἀναλελυμέ-
ως, прѣжде сѣй, прѣжде вѣвѣ-
шій καὶ тлп'.)

Прѣдеглаголаный, λλ, οε.
μτχ. παθ. = прѣдречѣнный.

Прѣднѣй, λλ, εε. ἐπιθ. πρότε-
ρος. ὁ πρίν, ὁ πρώην. 2) προ-
κάτοχος. (γράφεται καὶ прѣ-
жнѣй).

Прѣжнѣх. ἄορ. (τοῦ μὴ εὐ-
χρήστου κατ' ἐνεσῶτα прѣ-
живѣю) ἐζήσα (τουτέστιν, ἐ-
πέρασα καιρὸν τινὰ ζῶν
που), διέτριψα. ὁ μελ. прѣ-
живѣ, εσην. 2) ἐπέζήσα.

Прѣвѣльный, λλ, οε. ἐπιθ. σφο-
δρότατος, βίαιος, ὑπερβο-
λικός.

Прѣзирѣю, εσην. ἄορ. прѣзрѣх.